Spiraal van Bestaan

Wind waait in wervelingen,
bladeren wiegen in de lucht,
de oceaan deint in golven,
en de rivier slingert in sierlijke bochten.

Waarom?
Omdat leven nergens rechtlijnig stroomt.
Het is een dans tussen weerstand en overgave,
tussen vasthouden en loslaten.

Wat danst, blijft in die beweging zichzelf.
De wind blijft wind, de oceaan blijft oceaan,
al verandert zij voortdurend van gedaante.

Zoals een draaikolk: langgerekt, dan weer kort,
maar altijd dezelfde kolk.

Beweging verandert de vorm,
maar niet het wezen dat beweegt.

Daarin schuilt een geheim:
altijd hetzelfde blijven zou ondraaglijk zijn.
Dus vernieuwt het leven zichzelf
door zich eindeloos te veranderen.

Zoals Heraclitus zei:
“Niemand stapt tweemaal in dezelfde rivier.”

Kijk om u heen:
geen blad dat twee keer hetzelfde wiegt,
geen golf die identiek breekt,
geen wolk die zich op gelijke wijze oplost.

De natuur herhaalt nooit.
Ze draait in spiralen van verschil.

De spiraal is de handtekening van het leven.
Ze wikkelt zich naar binnen,
dan weer naar buiten,
als een eeuwige ademhaling
tussen vorm en vervorming.

Rechte lijnen kennen deze adem niet.
Ze botsen, breken, verstarren.
Maar de spiraal buigt mee,
omarmt weerstand en zet die om in stroom.

Want zonder weerstand geen beweging,
zonder kromming geen doorgang.
Zoals een skiër zich verplaatst
door in de bocht mee te leunen,
zo plant ook de natuur zich voort,
door zich te voegen in haar eigen kromming.

Als u wilt leren zien
hoe het leven zich niet rechtlijnig ontvouwt,
maar in bochten, krullen en wervelingen ademt...
dan nodig ik u uit mijn verhaal te lezen: ***Univers ~ Corpus Naturalis*.**

Een verhaal over de spiraal
die alles vormt, verandert en vernieuwt.
Een verhaal die u toont
dat elke kromming geen afwijking is,
maar juist de natuurlijke doorgang van het leven zelf.

Met hartelijke groet,
Niels Taam. 23-11-2025